

DEVÍTIDENNÍ
POBOŽNOST
K SVATÉ TEREZII
JEŽÍŠKOVĚ

S povolením autora P. A. J. Koenderse
O. Carm. z holandštiny upravily Sestry
Neposkvrněného Početí Panny Marie
v Přerově.

V PŘEROVĚ 1931

*Všechno
pro sociální království
Ježíše Krista!*

Pracovníkům v laickém apoštolátě
vřele doporučíme leták

SMĚRNICE.

Vychází měsíčně. Řídí dr. Bedřich
Vašek, profesor C. M. bohoslovecké
fakulty v Olomouci. Administrace
a expedice: Sestry Neposkvrněného
Početí P. Marie v Přerově, Šířava 7.
Roční předplatné 3 Kč.

• A. J. KOENDEL S. O. CARM.
DEVĚTIDENNÍ POBOŽNOST
K SV. TERÉZII JEŽIŠKOVĚ

*Katolická dívka,
chceš být misionářkou?*

Tisíce a miliony duší hynou, přijď, pomoz je zachraňovati! Potřebuješ k tomu živé víry, nezištné dobroty, zdraví a schopnosti, aby ses mohla vzdělati pro misie. Věk od 15. do 28. roku. Nevolá Tě Pán?

A neuposlechneš jeho hlasu?

Dívky, které touží jako misionářky pracovati v misiích doma nebo za mořem, přihlaste se o bližší podmínky u sester Neposkvrněného Početí Panny Marie v Přerově na Moravě, Šířava 7.

No. 4336

IMPRIMATUR

Olomucii, die 28. Aprilis 1927

Josephus Vyvlečka,

Praeses

a. e. Consistorii

Přípravná modlitba.

Můj Bože a Pane, v nejhlubší pokoře klečím před tvou božskou Velebností. Děkuji ti, žes nám dal svatou Terezií Ježíškovu, aby nás poučila, jak uspořádati svůj život, abychom se stali dětmi podle slov Ježíše Krista a jako dítky dosáhli království nebeského. Uděl mi milost, abych dovedl uvažovati o ctnostech tvé vyvolené snoubenky a jimi se řídil. Nauč mě především, abych tě miloval z celého srdce a ponechával se dětinně tvé otcovské Prozřetelnosti.

Prosím tě zvlášť o milost, jíž toužím dosáhnouti na přímluvu svaté Terezie touto devítidenní pobožností, . . .

První den.

Vstup.

Sestup, nevěsto, s Libanonu, sestup s Libanonu, sejdi:

Ranilas srdce mé, sestro má,
nevěsto, ranilas srdce mé.
(Píseň písní 4, 8 — 9.)

Chvalte, sluhové, Hospodi-
na, chvalte jméno Hospodi-
novo. (Ž. 112, 1.) Sláva Otci...

Sestup, nevěsto, s Libano-
nu, . . .

Jako zlatá nitka vine se láska Boží celým životem sv. Terezie Ježíškovy. Od útlého dětství tíhla její mysl k Bohu. Chtěla žít jen pro něho. Jak se bála již jako dítě, aby Boha neurazila! A jestliže se dopustila chyby, již obmývala svou duši ohněm lásky Boží. Žít pro Boha a plnit vůli Boží ve všem, bylo u ní jedno a totéž. Věděla, že Bohu nikdy nic neodepřela, a proto očekávala při smrti se vší důvěrou, že ani Bůh jí v nebi neodepře nic, o čem ho pro lidstvo poprosí. Neměla tak dětinná láska pohnouti Srdce Ježíšovo, aby ji vzal ze světa, z toho Libanonu,

kde rostou cedry pýchy a smyslnosti? Bůh ji chtěl míti zcela pro sebe, a proto ji povolal ze světa na Karmel.

Jak posiluje láska sv. Terezie Ježíškovy k Bohu a láska Ježíšova k jeho malé snoubence naši důvěru v její ujištění, „že bude z nebe činiti dobře na zemi“!

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíšková, přijmi ode mne pobožnost, již dnes začínám k tvé cti a slávě. Raduji se, že tě milost Boží vedla cestou duchovního dětství a při tom čím dál tím víc zaněcovala lásku Boží v tvém srdci. I mně byla Duchem svatým vlita láska Boží. Ale jak zcela jinak jsem dosud krácel životem, utkvívaje víc na věcech pozemských a na hříchu nežli na věcech duchovních a na Bohu!

Dovol mi proto, milá světice, abych ti připomenul slova, jež jsi pronesla před smrtí: „Vrátím se na zem, abych

učila duše milovati Boha tak, jak jsem ho já milovala." Přijď k nám tedy na zem a nauč mě Boha milovati, uč mě odumíratí všemu, co není Bůh, uč mě žítí jen pro něho a skrze něho. A na důkaz, žes mě vyslyšela a že zůsta- neš u mne, abys mě učila lásce Boží, uděl mi tu milost (jmenuj mi- lost, o kterou prosíš), o niž tě vroucně prosím.

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice, již sv. Terezie zvláště uctí- vala, a litanie.

Druhý den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Církevní modlitba.

Pane Ježíši Kriste, tys řekl: „Nebudete-li jako děti, ne- vejdete do království nebes- kého!" (Mat. 18, 3.) Dej nám,

prosíme, abychom sv. Terezie následovali srdcem prostým a pokorným tak, abychom dosáhli věčné odměny. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha sv. Bůh pro všechny věky věků. Amen.

Láska byla královnou hrdinných ctností sv. Terezie Ježíškovy. Prostota a pokora byly čestnou družinou této královny. Jak štědře byla svatá Terezie obdařena přirozenými přednostmi srdce a ducha i milostmi nadpřirozenými! Bůh jí ukázal především velikost a význam nadpřirozeného duchovního života. Při tom však se nikterak ani myšlenkou nepřeceňovala. Slova sv. Pavla „a co máš, abys to nebyl dostal?“ (I. Kor. 4, 7) stačila sv. Terezii, aby kráčela svou životní cestičkou.

„Pán Bůh mě zahrnul milostmi,“

praví, ale pokorně dodává: „I v přebytku milosti zůstanu pokornou, poněvadž vím, že vše jest od Boha.“ Ne- ní ctnosti, v které bychom se měli víc cvičiti než v pokoře. Proto Církev svatá prosí předně, abychom svaté Terezie následovali srdcem prostým a pokorným.

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, vzore pokory a prostoty, děkuji ti, že mě svým příkladem učíš životu dětinně prostému. Při všem svém jednání jsi pamatovala na slova sv. Pavla: „A co máš, abys toho nebyl dostal?“ Mne se týkají i další jeho slova: „Jestliže však jsi (také) dostal, proč se chlubíš, jako bys nebyl dostal?“ Opravdu, pýcha pronikla všechnu mou bytost. Hledám stále jen oslavy své místo slávy Boží.

Pros Ducha svatého, aby mě osvítil, bych se poněkud lépe poznával a ná-

sledoval příkladu tvé pokory! Vyžádej mi té milosti, abych svou pýchu přemohl, a na důkaz, že mohu spoléhat na tvou mocnou přímluvu, vypros mi milost, o niž tě vroucně prosím, totiž . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Třetí den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Epištola (z proroka
Isajáše 66, 12 — 14).

Toto praví Hospodin: „Ejhle, já na něj přivedu jako řeku pokoj a jako rozvodněný potok slávu národů, kterou ssáti budete; u prsů chování budete a na klíně budete laskáni. Jako když matka někoho těší, tak já potěším vás;

ano, v Jerusalemě budete potěšeni. Až to uzříte, bude mít radost vaše srdce a kosti vaše jako bylina pučeti budou. Ukáže se ruka Hospodinova na jeho sluzích.”

Mohl Bůh pochopitelněji ukázati, jak velice miluje sv. Terezií? Když se sama nazývá malinkou dušinkou, kterou dobrotivý Bůh zahrnul milostí, vidíme v duchu matku, jež s veškerou láskou objímá dítě v náručí.

Tak jednal Bůh s Terezií. Zaplavil ji láskou a milostí, a čím menší, nepatrnější se činila, tím širší, hlubší, a proto i přístupnější byla její duše pro nesčetné důkazy lásky Boží. Zdánlivě žila všedním životem, a přece byla miláčkem Božím.

Ale nenazývá ji epištola i miláčkem lidu? Proroctví Isajášovo můžeme zcela vztáhnouti na ni.

Na mladou neznámou řeholní sestru Bůh „přivedl slávu národů“: úctu a důvěru všeho katolického světa. S tou úctou a důvěrou ji nosíme jako dítě na rukou a laskáme ji na klíně. Všechny radosti a utrpení svěřujeme tomu dítěti Božímu, poněvadž víme, že nám může vyprositi všechno: a tak se srdcem radostným a vděčným vidíme, kterak se ruka Hospodinova ukazuje na jeho služebnících.

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, Bůh ti podivuhodně projevil svou lásku nesčetnými milostmi. Raduj se, že ti Otec i Syn prokázali tolik lásky a obohatili tě tak štědře všemi dary Ducha svatého!

I já jsem dítkem lásky Boží, neboť křtem svatým se má duše stala svatyní nejsvětější Trojice. Láska Boží se i mně zjevila: povoláním do svaté Církve katolické a nesčetnými mi-

lostmi. S hanbou se však přiznávám, že jsem svým nevděkem jen Boha urážel. Utíkám se proto s pevnou důvěrou k tobě, sv. Terezie Ježíškova, jež jsi ztrávila život v křestní nevinosti, a prosím tě, abys mi vymohla odpuštění hříchů a milost, bych jako dítě Boží dělal svým chováním nebeskému Otci čest. Tebe budu vždy uctívati jako svou nebeskou ochránkyni; na znamení, že přijímáš můj projev chvály, vyžádej mi té milosti, o niž tě vroucně prosím, totiž...

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Čtvrtý den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Graduale.

Velebím tebe, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými a zjevil jsi je maličkým. (Mat. 11, 25—30.)

Tys, Hospodine, naděje má od mého mládí. (Ž. 70, 5.)
Poslouchejte mne, synové zbožní, a pučte jako růže štipená nad potoky vod. Jako Liban dávejte sladkou vůni, rozvíjte květy jako lilie, (voňte), zelenejte se utěšeně a zapějte píseň chvály, dobrořečte Pánu pro jeho skutky. Aleluja! (Sir. 29, 17—19.)

Na slunci božské lásky rozkvetla sv. Terezie jako růže, jež uchvátila božské Srdce Páně. A nejen na zemi,

i v nebi ji vidíme jako čistou lilii, jejíž sladká vůně je stálým chvalozpěvem dobroty a milosrdenství božského Spasitele, jenž jí zjevil věci nebeské právě proto, že se viděla malou a nepatrnou. A nepraví sama o sobě: „Jsem jarní kvítko, které si božský Zahradník trhá pro radost“?

Mimovolně vzpomínáme při těch slovech epištoly na slova světice: „Po smrti spustím z nebe dešť růží.“ Sv. Terezie úplně splnila tento slib lidstvu. Její slova budí v nás důvěru jako slova málokterého světce. Tento miláček Boží skládá všechny prosby katolického lidu před trůnem Božím a vrací se od něho s růžemi milostí, jimiž zasypává svět. Nepobádá nás to, abychom se k ní utíkali se vsí důvěrou?

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, líbezná květinko v zahradě Boží,

podivuji se vděčně vší té kráse, jíž tě Bůh ozdobil, a vůni ctností, jež z tvé duše vždy stoupala k trůnu Božímu. Vzácná květinko ze šťastné zahrady karmelské, i já chci býti kvítkem v zahradě Boží. Ale bývám často nalomen hříchem, listy mívám potrhány vichřicí vášní a pošpiněny prachem křehkostí. Ó, vypros mi tu milost, aby se můj nadpřirozený život rozvíjel čím dál tím krásněji a vůní ctností potěšoval božské Srdce Páně.

Vzpomeň na své přislíbení, že zasypeš své ctitele deštěm růží! Spoleháje na tvé slovo, prosím tě s velkou důvěrou aspoň o jednu růžičku, totiž o milost . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Pátý den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Evangelium (Mat. 18, 1—5).

V tu dobu učedníci přistoupili k Ježíšovi a řekli: „Kdo pak jest větší v království nebeském?“ A Ježíš, zavolav k sobě dítě, postavil je uprostřed nich a řekl: „V pravdě pravím vám: Neobráte-li se a nebudete-li jako děti, nevejdete do království nebeského. Kdo se tedy poníží jako dítě toto, ten jest větší v království nebeském.“

Vskutku, co je důležitějšího, potřebnějšího, než abychom se stali podobnými dětem? Dítě nemá vlastní vůle, nestará se o čest, o vznešenost, o bohatství, každému důvěřuje a ponechává se každému jako hračka.

Ano, musíme ovládati svou pýchu, jež nás nutká, abychom se stále stavěli do popředí, toužili po přednosti neb aspoň se domnívali, že jsme víc než jiní.

Jak dokonale zachovávala sv. Terezie tato slova Spasitelova! Sama shrnula svůj životní úkol do těchto slov: „Má duše nehledala nikdy nic jiného než pravdu. Pochopila jsem pokoru srdce.” Jinde praví: „Býti maličkým jest, poznávati svou nicotu, spoléhati ve všem na Boha, nebýti malomyslným pro své chyby, netoužiti, abychom si nahromadili mnoho zásluh, ničím se neznepokojovati. Býti maličkým jest, nepřivlastňovati si ctností, které konáme, nýbrž uznávati, že Bůh vkládá tento poklad do ruky svého dítěte, aby ho užívalo podle potřeby.”

Jak nás její příklad zahanbuje! Sv.

Terezie tak čistá, tak bohatá milostí Boží, a přec tak nepatrná sama před sebou; my samý hřích, samá nedokonalost, chudí zásluhami, a přec tak domýšliví a plní sebe! Ale nezapomínejme, že právě její „maličkost“ je příčinou, že má tak velký vliv na božské Srdce Páně!

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, tys tak nesmírně šťastna v nebi, poněvadž jsi přesně zachovávala příkaz Krista Pána, abychom byli pokorní a maličcí. Chtělaš býti stále dítkem, abys měla tím větší právo na lásku, na milosrdenství a na dobrotu Boží. Proto jsi také mohla říci, že se nebojíš o spásu své duše, ježto jsi příliš maličká, aby tě Bůh zavrhl, protože malé děti nemohou býti zavrženy. Ale jak se musím já báti o spásu své duše, protože tato dětinná pokora je mi skoro cizí, a já tou-

žím býti velkým před jinými i před sebou samým!

Ó, vyžádej mi neocenitelné milosti pokory a prostoty srdce, pros za mne, abych mi Bůh ukázal, jaký opravdu jsem. Kéž mě to poznání učiní dítětem, jakým mě Kristus Pán chce míti! A poněvadž ti pokora zjednaná v nebi takový vliv, že ti Bůh nic neodpírá, ježto jsi na zemi stále plnila vůli jeho a nikoliv svou, prosím tě snažně, ukaž mi svou moc a vypros mi milost . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Šestý den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Obětování.

Velebí duše má Hospodina
a duch můj zaplesal v Bohu,

Spasiteli mém, že shlédl na ponížení své služebnice; veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný. (Luk. 1, 46—49.)

V celém životopise svaté Terezie Ježíškovy není výroku, který by se častěji vyskytoval nežli tato slova Magnificatu, někdy doslovně, jindy podle smyslu. Kolik pohnutek měla sv. Terezie, aby zaplesala v Bohu a pěla píseň díků za veliké věci, které v ní učinil Pán! Byla omilostněna velikými dary. Stálým spolupůsobením prospívala v milosti a spojovala se víc a více s Bohem, pro něhož žila, pracovala a trpěla.

Často zaznívalo s jejích rtů: „Veliké věci učinil mi Pán; shlédl na ponížení své služebnice!” Již na první straně *Dějin duše* praví: „Květinka, jež nyní začíná vypravovati své dějiny, těší se z toho, že smí veřejně

velebti milosti Ježíšovy, jichž si nikterak nezasloužila. Uznává radostně, že na ní nebylo nic, co by bylo přivábilo jeho nebesky laskavý zrak, že ji zahrnul duchovními statky zcela dobrovolně, toliko ze své slitovnosti.

Rozjímějme nyní o svém životě. I nás Bůh vyznamenal nad jiné, i nám dal z pouhé lásky nezasloužené důkazy své přízně. Ale i při tom jsme chudí a nepřinesli jsme plodů, jichž mohl Bůh právem od nás očekávat. Nejsme vinni sami, poněvadž nejsme dosti horliví a poněvadž jen nedbale působíme s milostí Boží? Kéž nás sv. Terezie Ježíškova povzbuzuje k větší věrnosti!

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, jak se stydím, patře na tvůj život! I já jsem přijal tytéž milosti jako ty: křest, křesťanskou výchovu,

první sv. přijímání. Ty však těch milostí dobře použila, jsouc dětinně pokorná a věrná milosti Boží. Proto jsem tak chud milostmi, že s nimi nepůsobím věrně.

Přicházím k tobě s velikou důvěrou a prosím tě, vypros mi své velké horlivosti v službě Boží a v duchovním životě, ať i já prospívám v milosti a čím dál tím vděčněji ať mohu opakovati: „Velebí duše má Hospodina, neboť veliké věci učinil mi ten, jenž jest mocný!” Ty však, drahá světice, dej mi důkaz své lásky a vypros mi tu milost, o niž tě v těchto dnech vroucně vzývám....

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Sedmý den.

Modlitba přípravná jako na str. 3.

Sekreta.

Kéž je ti, ó Pane, prosíme, naše oběť příjemná na vroucí přímlovu tvé svaté panny Terezie, aby byla od tebe přijata skrze zásluhy té, k jejíž cti se slavně obětuje! Skrze Pána našeho . . .

Církev svatá, prosíc touto modlitbou, aby Bůh přijal naši oběť na přímlovu sv. Terezie, ukazuje nám tuto světici jako zápalnou oběť Boží. Zdá se nám, že četné důkazy Boží přízně byly pro ni životní cestou, posetou kvítím, cestou, po níž kráčela zlehka. Ale není tomu tak. Sv. Terezie mnoho trpěla na těle i na duši. Již jako dítě mnoho trpěla duchovní

vyprahlostí a úzkostlivostí, a když se konečně splnilo její přání a byla přijata na Karmel, byla vyprahlost a neútěcha prvním darem nebeského Snoubence.

Na těle trpěla tolik, že v posledních dnech svého života zvolala: „Kalich je plný až po kraj. Nikdy bych nebyla věřila, že je možno tolik trpěti!“ A přece zůstala stále dítětem zcela oddaným do vůle Otcovy. Věděla, že utrpení ji čistí a činí ji Pánu Bohu milejší. Kéž bychom i my tak patřili na své utrpení a přijímali je jako z rukou dobrotivého Otce!

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, i na nás se musí splnit slova Kristova: „Chce-li kdo za mnou přijít, zapři sebe sama, vezmi kříž svůj a následuj mne!“ (Mat. 16, 24.) Tys pochopila tajemství utrpení, vypilas kalich jeho až na dno a neslas kříž

svůj hrdinně a odevzdána do vůle Boží.

I má cesta životem bývá často trnitá, i má bedra tíživá kříž, a ačkoli vím, že jako učedník Ježíše Krista nesmím kráčet jinou cestou, než kráčel můj Bůh a Král, totiž cestou křížovou, přece nemám odvahy, abych šel za Kristem Pánem oddaně a radostně. Vypros mi proto milost, abych se zcela ponechal nejsvětější vůli Boží, dej mi trochu ze své dětinné ochoty, abych každý kříž přijal jakožto důkaz lásky Boží ke mně! Přijmi mě do své školy ctnosti a na důkaz toho, že mě skutečně chceš vyučovati, vyžádej mi té milosti, o niž tě v těchto dnech vroucně prosím . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Osmý den.

Modlitba přípravná jako na str. 3.

Přijímání.

Vodil ji kolkolem, poučoval, střežil jak zřítelnice oka svého. Jak orel rozpjal svá křídla, vzal ji a nosil svými perutěmi. Hospodin sám byl jejím vůdcem. (Dt. 32,10-11.)

Lze lásku Kristovu k svaté Terezií vyjádřiti vroucněji a zřetelněji? Bůh však ji miloval jen proto, že se snažila býti dítětem podle slov svatého evangelia. Proto se hrdinně cvičila v důvěře v Prozřetelnost Boží a v naprosté oddanosti. „Buďme malými dětmi,” psala, „a malé děti nevědí, co je lepší, pokládají vše za dobré.” Tak se chovala k Bohu. Stále stejná, v radosti i v zármutku, se vším

spěchávala k Srdci Božímu, v něž skládala všechnu důvěru, jsouc přesvědčena, že vše obrátí k dobrému. Proto mohla o sobě říci: „Důvěrou a oddaností jsem dosáhla všeho. Neboť zde na zemi mám jen jednu úlohu: sypati kvítí na cestu Pánu Ježíši malými denními oběťmi z lásky. Tak jsem se snažila získati ho pro sebe, a proto budu (v nebi) také dobře přijata.”

Veliká její důvěra v Boží Prozřetelnost byla příčinou, že Pán opatroval svou malou snoubenku jako zříteľnici svého oka. Chránil ji křídly své bdělosti a vedl s otcovskou láskou.

Kdybychom byli hluboce proniknuti pravdou, že nás Bůh miluje víc než nejlepší matka své dítě, byla by důvěra v jeho Prozřetelnost i nám mocnou oporou na cestě životem a

ponechávali bychom se bezstarostně jako děti vedení Božím.

Modlitba. — Šťastná svatá Terezie Ježíškova! Čím hlouběji vnikám do tvého života, tím jasněji poznávám, jak je snadno tebe následovati. Tvůj život je jako klidná cesta v lahodném světle velké důvěry, s níž ses ponechala jako povolné dítě rukám nebeského Otce.

Dej, ať tvé poučení čím dál tím zřetelněji mluví k mému srdci! Myšlenka na budoucnost mě často plní úzkostí. Malé protivenství, nepatrná oběť často stačí, abych klesl na mysli a pozbyl vsí důvěry. Vyžádej mi proto té milosti, abych prospíval v dokonalé důvěře a oddanosti jako dítě, jež se nebojí, když je u svého otce. Pak bude i můj život radostnější, neboť budu přesvědčen, že těm, kdo Bohu slouží, je všechno k dob-

rému. Ponechávám se úplně Prozřetelnosti Boží a prosím tě vroucně, abys mi vyprosila milost . . .

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

Devátý den.

Přípravná modlitba jako na str. 3.

Po přijímání.

Tajemství nebeská kěž rozžehnou v nás, Pane, oheň lásky, s níž se tobě tvá svatá panna Terezie odevzdala v zápalnou oběť za lidi. Skrze Pána našeho . . .

Poslední slova této modlitby jsou životním programem každé karmelitky, zvláště pak sv. Terezie Ježíškovy. Nezasvětila se sv. Terezie Bohu jako zápalná oběť lásky již jako dív-

ka, když její duše zahořela apoštolským ohněm a když po prvé vyprosila obrácení hříšníka a pak mnoho jiných zachránila od pekla? Chápana, že láska k Bohu musí býti účinná, že se musí obětovati pro blaho bližního, chápala, že jako karmelitka musí též ustavičně vyprošovati milost Boží kněžstvu. Její život byl krátký, ale bohatý zásluhami, a jen Bůh ví, kolik duší zachránila, ač žila zdánlivě tak prostě a bezvýznamně!

Kdo má větší právo, aby byl prohlášen za ochránce veškerých misí, jako právě sv. Terezie, jež se obětovala zvláště za misionáře? Kdo nám může větším právem říci: „Jednejte podle mého příkladu“?

A jejího příkladu následovati není nesnadno. Naše denní práce, utrpení, obtíže a kříže, náš celý život, zevně sebe obyčejnější, může nám býti

zdrojem zásluh, posvěcujeme-li vše dobrým úmyslem. Jest i mocným prostředkem, abychom mohli šířiti království Boží na zemi.

Modlitba. — Sv. Terezie Ježíškova, s bolestí a s hanbou vyznávám, že jsem se až dosud velmi málo staral o rozšíření království Božího na zemi. Děkuji ti srdečně, žes mě svým příkladem poučila, jak snadno mohu dokazovati Církvi sv. svou vděčnost a jak snadno s nepatrnou námahou mohu pomáhati misionářům.

Budu následovati tvého příkladu. Proto tě prosím, vyžádej mi u Pána Ježíše kněze misionáře, pracujícího kdekoli. Přijmu jej za svého duchovního bratra a budu za něho obětovati všechny své myšlenky a skutky, všechny kříže a utrpení. Doufám, že Ježíš Kristus, Pastýř a Král duší, přijme mou oběť na tvou přímluvu a

štedře jí požehná. Víím též, že se ti líbím, když tě takto následuji. Proto také pevně doufám, že nezamítneš mé pokorné modlitby a že mi na důkaz své ochrany vyžádáš té milosti, o niž tě tohoto posledního dne své devítidenní pobožnosti prosím co nejvroucněji...

Třikrát Otčenáš ke cti nejsvětější Trojice a litanie.

LITANIE KE CTI SV. TEREZIE JEŽÍŠKOVY

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš náš!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože,

Duchu svatý, Bože, smiluj se nad
námi!

Svatá Trojice, jeden Bože,
Svatá Maria, oroduj za nás!
Matko Boží Vítězná,
Sv. Terezie Ježíškova,
Malá světice a velká divotvůrkyně,
Požehnané dítě milosti,
Vzore dítek, které se připravují na
I. sv. přijímání,
Dokonalý vzore prostoty,
Vzore dětinné oddanosti k Bohu,
Příklade dokonalé důvěry,
Hrdinko v drobných obětech,
Oběti milosrdné lásky Boží,
Smírná oběti za kněze,
Vyvolená snoubenko nejvyššího
Krále,
Učitelko duchovního dětství,
Učitelko věrnosti v malém,
Vůdkyně malých duší,
Učitelko vnitřního života,

Radostná milovnice kříže, oroduj
za nás!

Mučednice lásky Boží,
Serafínská dcero sv. Matky Terezie,
Milující a milované dítě Církve sv.,
Vzore apoštolských duší,
Zvláštní patronko kněží,
Mocná pomocnice v apoštolátě,
Strážkyně díla šíření víry,
Těšitelko zarmoucených,
Útočiště nemocných,
Postrachu zlých duchů,
Světice ode všech milovaná, jež
zemi růžemi zasypáváš,
Světice ode všech milovaná, jež
nikoho neoslýcháš,
Světice ode všech milovaná, jež nás
vedeš nejkratší cestou k Bohu,
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa, odpusť nám, Pane!
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy
světa, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

Církevní modlitba.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, tys řekl: „Nebudete-li jako maličcí, nevejdete do království nebeského!”

Dej nám, prosíme, abychom svaté Terezie následovali srdcem prostým a pokorným tak, abychom dosáhli věčné odměny. Jenž jsi živ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův. Amen.

APOŠTOLÁTNÍ AKCÍ

pro záchranu a pro posvěcení duší je volné

SDRUŽENÍ SV. TEREZIE

JEŽÍŠKOVY.

Snahy toho sdružení se nesou k tomu, aby Církvi sv. v našich vlastech vyprosili jeho členové hojnost horlivých a svatých kněží, aby sami, kde jen možno, pracovali o obrodě křesťanské rodiny, o záchraně víry a nevinnosti naší mládeže a též hmotně almužnami podporovali vybudování laického apoštolátu. Bližší poučení o sdružení obsahuje knížečka: „Po vůni tvých růží“, již lze dostati v sekretariátě sdružení v Přerově na Moravě, Šířava 7. Do ducha sdružení uvádí kniha „Duch svaté Terezie Ježíškovy“ vydaná tamtéž.

Apoštolské duše, které touží zachraňovati duše smírem, upozorňujeme na

SDRUŽENÍ SMÍRNÝCH OBĚTÍ

jehož sekretariát je v Přerově,
Šířava 7.

Důkladné poučení o tomto sdružení, jež má u nás již tisíce členů, lze nalézt v příručce od M. Schmida:

VRCHOL ÚCTY K SRDCI JEŽÍŠOVU

Cena 25 Kč. — O duchu smíru pojednává krásně také dílko R. Pluse:

MYŠLENKA SMÍRU.

Cena 10 Kč. Obě tyto knížky vyšly v edici Smíru v Přerově na Šířavě.